

د خُلی صفا کولو فائده

- خلال خنکہ پکار وی؟
- د خلال طَبِّي حکمتونه
- چي کله مسواک د استعمال قابل پاتي نه شي
- د غابونو د حفاظت 4 مدني کلونه

شیخ طریقت امیر اهل سنت حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادري رَضَوِي

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دا مضمون د امير اهل سنت 15 مشهور كتابتو له ده د كتاب ”فيضان سنت“ صفحه 285 تا 301 نه اخسته شوه د ده

د خُلي د صفائي فائده

دُعائے عطار: ياربُّ المصطفى! خوک چې دا رساله ”د خُلي د صفائي فائده“ ولولي يا واوري د هغه ظاهر او باطن پاک کړې او سره د مور او پلار يې جنت ته به حسابه داخليدل نصيب کړې. **اُمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

د درود شريف فضيلت

د آخري نبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان ده: اے خلقو! بيشکه په ورځ د قيامت به د هغې د وپرو او حساب کتاب نه زر خلاصه موندونکے هغه کس وي چا چې په تاسو کنبې په ما باندې په دُنيا کنبې ډير درود وئييل وي. (مسند فردوس، 277/5، حديث: 8175)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! * صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا**

خِلال

د خوراک کولو نه پس په څه ډکي وغيره خِلال کول سُنَّت دي. بعضي اسلامي ورونه د خِلال دپاره دوور بَلَوَلو د تيلي نه بارود اورژوي، داسې نه دي کول پکار ځکه چې داسې بارود ضائع کيږي. په بل څه ډکي دې خِلال وکړې شي، د خِلال په اَهَمِّيَّت باندې آحادِيث مُبارکه راغلي دي. چنانچه حضرت سَيِّدُنَا أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرمائي: سرکارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائي: ”خوک چې خوراک وکړي (او په غابونو کنبې يې څه

اونخبلي) هغه که په خِلال اوباسي نو تُوک دې يې کړي او که په ژبه يې را اوباسي نو تير دې يې کړي. چا چې داسې وکړو بڼه يې وکړو او [که داسې يې] اُونکړو نو هُم باک نشته.“ (اَبوداؤد شريف ج ۱ ص ۴۶ حديث ۳۵)

کراماً کاتيبين او خِلال نه کوونکي

حضرت سَيِّدنا اَبُو اَيُّوب اَنصاري رضي الله عنه فرمائي چې حُضُورِ انور صلى الله عليه واله وسلم زمونږه خوا ته تشریف راوړو او ويې فرمائيل: خِلال کوونکي خومره بڼه دي. “صحابه کرامو عليهم الرضوان عرض وکړو: يا رسول الله صلى الله عليه واله وسلم! د څه خِلال کوونکي؟ ويې فرمائيل: ”په اودس کښې خِلال کوونکي او د خوراک نه پس خِلال کوونکي. د اودس خِلال خُله وينخل، په پوزه کښې اوبه اچول او د گوتو په مينځ کښې (خِلال کول) دي او د خوراک خِلال د خوراک نه پس دے او په کراماً کاتيبين (يعني اعمال ليکلو والا دواړو بزرگو فرښتو) باندې د دې نه زياته بله يوه خبره سخته نه وي چې هغه په کوم کس باندې مقررې دي هغه په دې حال کښې په نمانځه کولو وه ويني چې د هغه د غاښونو په مينځ کښې څه خيز وي.“ (طبراني کبير ج ۴، ص ۱۷۷، حديث ۴۰۶۱)

پان خوړلو والا دې توجّه وکړي

اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان رحمته الله عليه فرمائي، د پان ډير زيات عادت لرونکي خاص طور چې کله د غاښونو چاوونه جُدا جُدا وي دا تجربه لري چې د چاليه نرئ نرئ ذرّے او د پان ډيرې وړې وړې تُکړے د خُلي په غاړو او گوتونو کښې داسې اونخبلي چې درې ځله څه کله لس ځله خُله وينخل هُم د هغې د مُکَمَلې صفائي د پاره کافي نه وي، هغه نه په خِلال کولو راوځي او نه په مسواک کولو، سِوا په خُله کښې د اوبو

اچولو [او اوبوله د حرکت ورکولو] نه ځکه چې اوبه په چاوونو کښې داخلې شي او په خُله کښې خوزولو سره [په چاوونو کښې اُوځي او را اُوځي او] وړې وړې ذرّے په قلاړه قلاړه ځان سره راخلاصوي، د دې هُم څه حد نه شي مقرّریدے او دا مکمله صفائي هم مُؤکد ده (يعني د دې سخت تاکيد دے) په ډيرو حديثونو کښې ارشاد شوے دے چې بنده کله په نمانځه ودرېږي، فرېسته د هغه په خُله باندې خپله خُله کيردي دا چې څه لولي، دده د خُلي نه اُوځي او د فرېسته خُلي ته داخلېږي، په هغه وخت که د خوراک څه څيز د هغه په خُله کښې وي نو فرېستو ته د هغې نه دومره سخت تکليف رسيږي چې داسې تکليف هغوئې ته د بل څه نه، نه رسي. حُضُورِ اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائيل دي: چې کله په تاسو کښې څوک د شپې په نمانځه اودرېږي نو پکار ده چې مسواک وکړي ځکه چې کله هغه په خپل نمانځه کښې قِرَاءت کوي نو فرېسته خپله خُله د هغه په خُله باندې کيردي او څه څيز چې د ده د خُلي نه اُوځي هغه د فرېسته په خُله کښې داخلېږي. (کنزُ الْعَمَال ج ۹ ص ۳۱۹)

او طَبْراني په کبير کښې د حضرت سَيِّدُنَا أَبُو أَيُّوبِ أَنْصَارِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روايت کړے دے چې په دواړو فرېستو باندې د دې نه زيات يو څيز سخت نه وي چې هغوئې خپل ملگرے په نمانځه کولو وه ويني او د هغه په غابونو کښې د خوراک ذرّے نڅښتې وي. (مُعْجَمُ الْكَبِير ج ۴ ص ۱۷۷. قَتَاوِي رَضَوِيَه جلد اول، ص ۶۲۴ نه ۶۲۵ رضا فاؤنډيشن مرکز الاولياء لاهور)

د غابونو کمزوري

حضرت سَيِّدُنَا ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا فرمائي: ”کوم خوراک (د غوښې تيلی وغیره) چې په غابونو کښې پاتې شي هغه غابونه کمزوري کوي.“ (مَجْمَعُ الزَّوَائِد ج ۵ ص ۳۲ حديث ۷۹۵۲)

خِلال خنګه پکار دے؟

خوږو او محترمو اسلامي ورونو! چې کله هم څه اوخوړئ نو د خِلال عادت جوړول پکار دي. بهتره دا ده چې خِلال د شنډۍ د ډکي وي ځکه چې د دې په تريخ والي د خُلي صفائي کيږي او دا د ورو د پاره فائده مند وي، بازاری TOOTH PICK [يعني د غابونو تيلي] عام طور پير او کمزوري وي. د کوپړې د تيلو [يعني ډکو] د غير استعمال شوې جارو د يوې تيلي يا د ميزري د پزکي [پوزي] د يوې پټې نه د بليد په ذريعه ډير شے مضبوط د خِلال ډکي جوړيدے شي. کله کله د جامني د غابونو په چاوونو کښې د غوښې تيليغ وغيره داسې اونخښلي چې هغه په ډکي وغيره نه راوځي. داسې تيليغ راويدستلو د پاره په ميديکل ستور کښې د خاص قسم تارونه (flossers) ميلاويري او د آپريشن د سامان په دُکان کښې د غابونو [د گزولو] د ستيل پترے (curved sickle scaler) هم پيدا کيږي خو د دې څيزونو د استعمال طريقه زده کول ډير ضروري دي گڼې وړۍ زخمي کيدے شي.

د خِلال اووه نيتونه

په حديث پاک کښې دي، د الله پاک د خوږ محبوب **صلى الله عليه وآله وسلم** فرمان عظيمُ الشان دے: ”د مسلمان نيټ د هغه د عمل نه بهتر دے.“ (طبراني معجم کبير ج ٦ ص ١٨٥ حديث ٥٩٤٢) خِلال شروع کولو نه مخکښې بلکې د خوراک شروع کولو نه مخکښې دا نيتونه کوئ او د ثواب خزانه حاصلوئ. ﴿١﴾ د خوراک نه پس به د خِلال سُنَّت ادا کووم ﴿٢﴾ خِلال شروع کولو نه به مخکښې بِسْمِ اللّٰهِ لَوْلَمْ ﴿٣﴾ د مسواک کولو د پاره به مدد [يعني آساني] حاصلووم (ځکه چې د غابونو په چاوونو کښې نخښتې د خوراک ذرے چې کله سخا شي نو وړۍ کمزورې او خرابې شي، وينې ترې بهيږي او بيا مسواک کول مُشکل شي) ﴿٤﴾ په اوداسه کښې به

د خُلي صحيح پاکولو د پاره مدد حاصلووم (د خُلي دننه په هره پُزه او د غابونو په چاوونو باندې اوبه بهيول، داسې درې ځله ځله وينځل په اوداسه کښې سُنَّت مُؤکده دي او په غُسل کښې يو ځل داسې ځله وينځل فرض او درې ځله سُنَّت دي) ﴿٥﴾ غابونو د مَرَضونو نه بچ کولو په ذريعه به د عبادت د پاره قُوَّت حاصلووم (ځکه چې د خلال کولو په ذريعه د خوراک ذرے اوځي او دغسې ورئ د بيمارو نه بچ کيږي، او د ښه صِحَّت په ذريعه د عبادت د پاره قُوَّت حاصليږي) ﴿٦﴾ جُمَاط ته خپل داخيليدل بحال ساتلو د پاره به د خُلي پاکولو په ذريعه مدد حاصلووم (ښکاره خبره ده چې د خوراک ذرّات په غابونو کښې نخښتي وي نو هغه به سخا او بدبوداره شي، او چې په ځله کښې بدبوئ وي نو جُمَاط ته داخيليدل حرام دي) ﴿٧﴾ فرښتو ته تکليف ورکولو نه به ځان بچ کووم (په ځله کښې چې د خوراک ذرے نخښتي وي نو په [داسې حالت کښې په] نمانځه کښې په قرآن لوستلو فرښتو ته تکليف رسيږي)

د خُلي وينځلو طريقه

په اوداسه کښې داسې ځله وينځل ضروري دي چې د خُلي هرې پُزه او د غابونو چاوونو وغيره ته اوبه ورسې. په اوداسه کښې داسې درې ځله ځله وينځل سُنَّت مُؤکده دي او په غُسل کښې يو ځل فرض او درې ځله سُنَّت دي. که روژه مو نه وي نو غرغره هم کوئ. د غوښې تيلئ وغيره راويستل ضروري دي. خو که د غوښې څه تيلئ يا د چاليه وغيره څه ذره بالکل نه راوځي نو بيا دومره سختي هم مه کوئ چې ورئ موزخمي شي ځکه چې څوک مجبوره دے هغه معذوره دے.

د خلال طي حکمتونه

زمونږه خوږ خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د نن نه څوارلس سوه کاله نه زياته موده مخکښې د

ډيرو مَرَضونو نه د حِفَاطت د پاره د خِلال اَهَمِّيَّت بنودله وو. اوس خو صدئ پس سائنسدانان هم په دې پوهه شو. چنانچه د خِلال د حِكمتونو په باره كښې طييبان [ډاكټران] داسې وائي چې ”د خوراك نه پس د خوراك وغيره ذرّے د غابونو او ورو د مينځه اونځنېلي، كه هغه د خِلال په ذريعه را وه نه وِستله شي نو هغه سخا كيږي او د هغې نه يوه خاص قسم پلازمه جوړه شي، هغه وري پړسوي او د هغې نه پس غابونه او وري د يوبل نه جُدا كوي او د دې په نتيجه كښې په قلاړه قلاړه غابونه اُوځي، د خِلال نه كولو په وجه په غابونو كښې د پائِريا (PHYORRHEA) [يعني د ورو د پړسيدو او د غابونو نه د جُدا كيدو] بيماري هم پيدا كيږي، په دې مَرَض كښې په ورو كښې نُو وشي او بيا ترې خطرناكي بيماري پيدا كيږي.

د غابونو كينسر

د چائے او پان عادت لرونكي دې خوراك كمولو سره سره د چائے او پان كمولو سوچ هم جوړ كړي داسې نه چې تاسو په خوراك كښې كمے راولئ او مكار نفس مو د لوږې ماتولو په دوكه كښې د چائے او پان د زيات والي په آفت كښې اخته كړي. چائے د گُردو د پاره نقصاني دے. د پان، گُټكا، [ماوا]، مين پوري، د خوشبودارو كاگو والا سُپاري او د چاليه عادت ختمولو كښې مو خير دے. څوك چې دا څيزونه ډير زيات استعمالوي هغوئ ته د ورو، خُلي او د مَرئ د كينسر خطر وي. د زيات پان خوړلو والا خُله د دننه نه سره شي كه خُله يې وينې شي يا پكښې نُو وشي نو هغوئ ته به نه ښكاري او خيتې ته به ځي. ولې چې د يوې مودے پورې نُو كوي خو درد بالكل نه كوي ځكه به شايد هغوئ ته هله معلومېږي چې كله خداخواسته څه خطرناكه بيماري جرړې پخې كړې وي!

د جعلي كتهه تباهياني

په پاکستان كښې غالباً د كتهه پيداوار نه كيږي، لِهَذَا دولت حرص لرونكي چې هغوئي د خپل آخرت او د بل د دُنيا د برباديدو هيڅ پرواه نه لري، هغوئي په خاورو كښې د خرمني رنگ كولو رنگ گډ كړي او هغه خاوره د كتهه په نوم خرڅوي او دغسې پاڪستاني پان خواره غريبانان هغه گنده خاوره خوري او په قسما قسم مَرَضونو كښې اخته كيږي او تباهي سره مخامخ كيږي. د معلوماتو لرلو باوجود جعلي كتهه بالكل مه استعمالوي، جعلي كتهه خرڅولو والا او پان خرڅولو والا دې د دې كار نه په رښتياؤ توبه وكړي او قصداً خاوره خوړلو والا دې هم د دې نه بس كړي. د خاورو باره كښې شرعي مسئلة دا ده، ”په معمولي مقدار كښې خاوره خوړلو كښې باك نشته خود ضرر يعني نقصان وركوونكي مقداره پورې خوړل حرام دي“ (رَدُّ الْمُحْتَار ج ۱ ص ۳۴۶. بهار شريعت ج ۲ ص ۶۳)

د غابونو ويني كيدلو اسباب

بعضي خلق چې مسواك كوي نو خُله يې ويني كيږي بلكې د داسې خلقو به د خوراك سره خيتې ته هُم وینه ځي. د دې يو سبب د خيتې خرابي هم ده. داسې مريض ته د قبض علاج كول ضروري دي. د دروند او بادي خوراك نه دې پرهيز كوي او ځان دې پوره نه مروي، بے وخته دې يو څيز هم نه خوري. بل سبب يې دا دے چې د غابونو په صفائي كښې د بے پرواهي په وجه د خوراك ذرّات د غابونو او ورو په مينځ كښې جمع شي او د چونه په شان كلك اونځبلي، د ډاكترانو په ژبه كښې دې ته ټاټر TATAR وايي. ځكه ډاكتره له لار شى كه د نيك طبيعت والا ډاكترو و او څه رُكاوت نه وو نو په يو وخت كښې به د ټولو غابونو صفائي (scaling) وكړي. گني د ډيرو پيسو وهلو په

چکر کښې به لږ لږ کار کوي او يو څو پيرې فالتو د تلو راتلو تکليف به درکړي!

سَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

د مِسواک څوارلس مَدَنِي گلوونه

❀❀❀ ۱❀ مِسواک د پيلو يا زيتون وغيره تريخ لږکي پکار دے، د مِسواک پير والے د کچې گوتې يعني د ورې گوتې همږه پکار دے ❀❀❀ ۲❀ مِسواک چې د يو لويشت نه زيات اوږد نه وي، گڼې په هغې شيطان کښيني ❀❀❀ ۳❀ د دې ريشے [يعني برش] نرم پکار دے سختې ريشے د غابونو او ورو په مينځ کښې د ”چاؤ“ (GAP) پيدا کيدو باعث جوړيږي. ❀❀❀ ۴❀ مِسواک که تازه وي نو ډيره ښه ده، او که [تازه] نه وي نو لږ ساعت يې د اوبو په کلاس کښې کيږدئ چې نرم شي ❀❀❀ ۵❀ د طبيبانو مشوره ده چې د دې برش هره ورځ پريکړئ ځکه چې د دې برش د هغې پورې د کار دے ترڅو چې په دې کښې تريخ والے پاتې وي ❀❀❀ ۶❀ د غابونو په پلن والي کښې مِسواک کوئ ❀❀❀ ۷❀ چې کله هم مِسواک کوئ کم نه کم درې ځله يې کوئ او هر ځل يې وينځئ ❀❀❀ ۸❀ مِسواک په بني لاس کښې داسې نيسئ چې کچئ گوته ترې لاندې، د مينځ درې گوتې پري د پاسه وي او غټه گوته يې په سر [د برش سره] وي، اول د بني طرف په پاسني غابونو کښې، بيا د گځ طرف په پاسني غابونو کښې، بيا د بني طرف په لانديني غابونو کښې او بيا د گځ طرف په لانديني غابونو کښې مِسواک کوئ ❀❀❀ ۹❀ په ملاسته چې شا لگيدلې وي مِسواک کول د توري د غټيدو او ❀❀❀ ۱۰❀ مِسواک په موتي کښې د نيولو سره په مِسواک کولو کښې د بواسيرو کيدو خطر ده ❀❀❀ ۱۱❀ مِسواک د اودس سُنَّتِ قَبْلِيَّه دے (يعني مِسواک د اودس نه مخکښې کول سُنَّتِ دي، په اودس کښې دننه والا سُنَّتِ نه دي لهذا اودس شروع کولو نه

مخکنبې مسواک کوئ، بيا درې درې ځله دواړه لاسونه وينځئ او د طريقے مطابق اودس مڪمل کړئ) البتّه سنّت مؤكده هغه وخت دے چې په ځله كنبې بدبوئ وي. (ماخوذ از فتاوى رَضَوِيّه ج ۱ ص ۲۲۳)

د بنځو د پاره مسواک کول د بي بي عائشه سنّت دي

﴿۱۲﴾ ”ملفوظاتِ اعلى حضرت“ کنبې دي چې ”د بنځو د پاره مسواک کول د اُمّ المؤمنین حضرت عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا سنّت دي خو که وه يې نڪړي نو باک نشته. د دوئي غابونه او وري د سرو په نسبت کمزوري وي، دوئي د پاره دنداسه کافي ده.“
(ملفوظاتِ اعلى حضرت، ص 357)

چې کله مسواک د استعمال قابل پاتې نه شي

﴿۱۳﴾ مسواک چې کله د استعمال قابل پاتې نه شي نو غورزوي يې مه، ځکه چې دا د سنّت ادا کولو آله ده، چرته يې په احتياط سره کيردئ يا يې خخ کړئ، يا يې په سمندر کنبې واچوئ. (د تفصيلي معلوماتو حاصلولو د پاره د مکتبه المدینه مطبوعه بهار شريعت جلد اول حصه ۲ ص ۲۹۳ نه ۲۹۵ پورې ولولئ)

آيا تاسو ته مسواک کول زده دي؟

﴿۱۴﴾ کيدے شي چه ستاسو په زړه کنبې دا خيال راشي چه زه خود کلونو نه مسواک کووم خو زما غابونه او خيته دواړه خراب دي! زما ساده اسلامي وروره! په دې کنبې د مسواک نه بلکې ستا خپل قصور دے. زه (سکِ مدينه عُنَيَّه) په دې نتيجه رسيدلے يم چې نن به شايد په زرگاؤ خلقو کنبې يو نيم کس داسې وي چه هغه به د صحيح اصولو مطابق مسواک استعمالوي، مونږه اکثر زر زر په غابونو پورې مسواک

اومبرو او اودس وکړو روان شو يعنې مطلب دا چې مونږه مسواک نه کوو بلکه ”
مسواک رسم“ ادا کوو!

د غابنونو د حفاظت د پاره خلور مَدني گلونه

﴿۱﴾ د څه خورلو يا چائے وغيره څښلو نه پس درې ځله داسې ځله وينځي چې هره پيره
اوبه په ځله کښې يو منټ نيم بڼې اړوئ را اړوئ او بيا يې توک کړئ ﴿۲﴾ چې کله هم
موقع وي په ځله کښې اوبه اچوئ او د يو څو منټه د پاره يې په ځله کښې اړوئ را اړوئ
بيا يې توک کړئ. دا عمل هره ورځ په مختلفو وختونو کښې يو څو ځله کوئ ﴿۳﴾ که
په بيان کړه شوې طريقه د خُلي وينځلو د پاره د ساده اوبو په ځائے مالگينې اوبه
استعمال کړه شي نو زيات فائده مند به وي. که پابندئ سره داسې کوئ نو اِنْ شَاءَ اللهُ د
غابنونو په مينځ کښې نخښتې د خوراک ذرے به په وينځلو وينځلو لري کيږي او په
ورو کښې به نه نخښلي، دغسې به د سخا کيدو نه په حفاظت کښې وي. اِنْ شَاءَ اللهُ
داسې کولو سره به د ورو ويني کيدو شکايت هم نه پيښيږي ﴿۴﴾ د زيتون شريف تيل په
غابنونو باندې مږلو سره ورئ او رقيدي غابنونه مضبوطيږي.

د خُلي د بدبوئي علاج

که د چا ځله بد بوئي کوي نو شنه دنيا دې وجوي د دې نه علاوه د گلاب د گلونو
تازه يا وچې شوې پانې غابنونو پورې مږلو سره به هم اِنْ شَاءَ اللهُ بوئي لري شي. خو که د
خيتې د خرابۍ په وجه بدبوئي راځي نو کم خوراک کوئ او د لوړې د بَرکتونو حاصلولو
سره به اِنْ شَاءَ اللهُ د ښپو او د بدن د مختلفو حصو د درد، قبض، د معدے سوزيدلو، د خُلي
پخيدلو، ټوخي، زر زر نزله زُکام کيدلو، د مرئ درد نه او د ورئ ويني کيدلو وغيره ډيرو

مَرَضُونُو نه خلاصه اومومى. د خُان نه مَرُولو په بَرَكْت د اتيا فيصده مَرَضُونُو نه حفاظت كيدے شي. (د تفصیلي معلوماتو د پاره د فيضانِ سُنَّت باب ”د خيتي قُفَلِ مدينه ولولئ) كه د نفس د حِرصِ عِلاج اوشي نو ډير مَرَضُونُو به پخپله ختم شي.

رضا نفس دشمن هې دم ميں نه آنا كهان تم نے ديکھے هیں چندرانه والے

(حدائقِ بخشش شريف، ص 159)

رضا نفس دُبنمن دے په دوکه کښې مه راځه

تا چرته دي ليدلي داسې غټ غټ دوکه باز

د خُلی د بدبوئي علاج

دا درود شريف په موقع موقع په يوه ساه کښې يولس ځله لولئ **اِنْ شَاءَ اللهُ** د خُلی بدبوئي به مو ختمه شي. ﴿اللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَي النَّبِيِّ الطَّاهِرِ﴾

په يوه ساه کښې د وئيلو طريقه

په يوه ساه کښې د وئيلو بهتره طريقه دا ده چې ځله بنده کړئ او په قلاړه قلاړه په پوزه ساه اغستل شروع کړئ او چې څومره کيدے شي هغه همره هوا په سگي [يعنې بهيپرو] کښې جمع کړئ او بيا درود شريف لوستل شروع کړئ. چې يو څو ځله داسې مشق وکړئ نو د ساه ماتيدو نه مخکښې مخکښې به **اِنْ شَاءَ اللهُ** د يولس ځله وئيلو ترکيب جوړ شي. په دې بيان شوې طريقه چې په پوزه باندي ښه خخه ساه واغسته شي او څومره کيدے شي حصاره کړے شي او د هغې نه پس په ځله خارج کړے شي نو دا د صحت د پاره ډير زيات فائده مند دي. په ټوله ورځ کښې چې کله موقع وي خاص طور په ښکاره هوا کښې هره ورځ يو څو ځله داسې کول پکار دي. ما ته (يعني سگ مدينه هغې

عنه) ته يو بوډا حكيم صاحب وټيلي وو چې زه ساه واخلم او د نيمې گينټې (يا يې وټيلي وو چې د) دوه گينټو پورې هوا دننه حصاره كړم او په دې دوران كنبې خپلې وظيفې وغيره هم لوستلې شم. د هغه حكيم صاحب د وينا مطابق په دُنيا كنبې د ساه حصارولو داسې داسې ماهران هم وي چې سحر ساه واخلي نو ما بنام يې اوباسي!

پينځه خوشبوداره خُلي

د سرکارِ مدینه **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** يوه عظيمه مُعجزه او گورئ چې د هغې په بركت د پينځه خوش نصيبو صحابياتو **رَضِيَ اللهُ عَنْهُنَّ** خُلي د هميشه د پار خوشبودارې شوې. چنانچه حضرت سَيِّدُنَا عُمَيْرَةُ بِنْتِ مَسْعُودِ اَنْصَارِيَّةَ **رَضِيَ اللهُ عَنْهَا** فرمائي چې مونږه پينځه خویندې د حُضُورِ اكرم **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** په خدمت كنبې د بيعت د پاره حاضرې شو. حُضُورِ اقدس **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** په هغه وخت قَدِيد (يعني وچه كړې شوې غوښه) خوړله. حُضُورِ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** د قَدِيد يوه ټكړه وچووله او نرمه يې كړه او مونږ ته يې راكړه نو مونږ هرې يوې لږه لږه وخوړله (د هغې په بركت) د مرگ د ساعته پورې زمونږه د خُلو نه هميشه خوشبو راتلله. (الْغَضَائِصُ الْكُبْرَى ج ۱ ص ۱۰۵)

په شيبو باران

خورو او محترموا اسلامي ورونو! د دعوتِ اسلامي ديني ماحول سره خپل تړون هر وخت مضبوط ساتئ، د سُنْتو ډكه اِجْتِمَاع كنبې شِرْكْت كوي. اِنْ شَاءَ اللهُ د آخِرْت بيشميره خيرونه به مو نصيب شي بلکې دُنياوي پریشانئ به مو هم لرې شي او د عاشقانِ رسول په نزديکت به مو اِنْ شَاءَ اللهُ دُعَاگانې هم قبليري، داميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا عَلِيُّ الْمُرْتَضَى **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** نه روايت دے چې مكي مَدَنِي سرکار **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمائيلے

دے: اَلدُّعَاءُ سِلَاحُ الْمُؤْمِنِ، وَعِمَادُ الدِّيْنِ، وَنُورُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ (مُسْتَدَايَ يَغْلِي ج ۱ ص ۲۱۵ حدیث ۴۳۵)، یعنی دُعا د مؤمن وسله ده او د دین ستون ده او د زمکې او آسمان نُور دے. “خاص طور په سفر کښې دُعا نه رد کیږي او که د عاشقانِ رَسُولِ مَدَنِي قافله وي نو بیا خو به څه وائي! چنانچه د دعوتِ اسلامي د عاشقانِ رَسُولِ د سُنَّتو د تَرِيَّت يوه مَدَنِي قافله نِکِيال (کشمير، پاکستان) کښې په سفر وه. د هغه ځائے اوسیدونکو خلقو د دُعا درخواست وکړو چې د نِکِيال مسلمانان د پيرې مودے نه د باران د رَحْمَت نه محرومه دي. چنانچه مَدَنِي قافلے والو د اِحْتِمَاعِي دُعا ترکیب جوړ کړو. په دُعا کښې د نِکِيال پير مسلمانان شریک شول، ورځ وه او نمر راختلے وو، عاشقانِ رسول په ژړا او زارو زارو دُعا شروع کړه، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ! په لږ ساعت کښې د رَحْمَت درنې وریځې خورې شوې او په شیبو باران شروع شول! د خوشحالی نعرے پورته شوې او خلق په باران کښې لامده قیشته شول، د حاضر و خلقو په زړونو کښې د دعوتِ اسلامي محبّت او د مَدَنِي قافلے د عاشقانِ رَسُولِ پير زیات عقیدت پیدا شو. په دعوتِ اسلامي والو باندې د الله پاک دا عظیم کرم یې چې په ښکاره سترگو ولیدو نو پير اسلامي وروڼه د دعوتِ اسلامي دیني ماحول کښې شامل شو او په نِکِيال کښې د دعوتِ اسلامي مَدَنِي کارونه تیز شو.

هول گي خوب بارشیں قافلے میں چلو
تم کو سنت کے دیں قافلے میں چلو

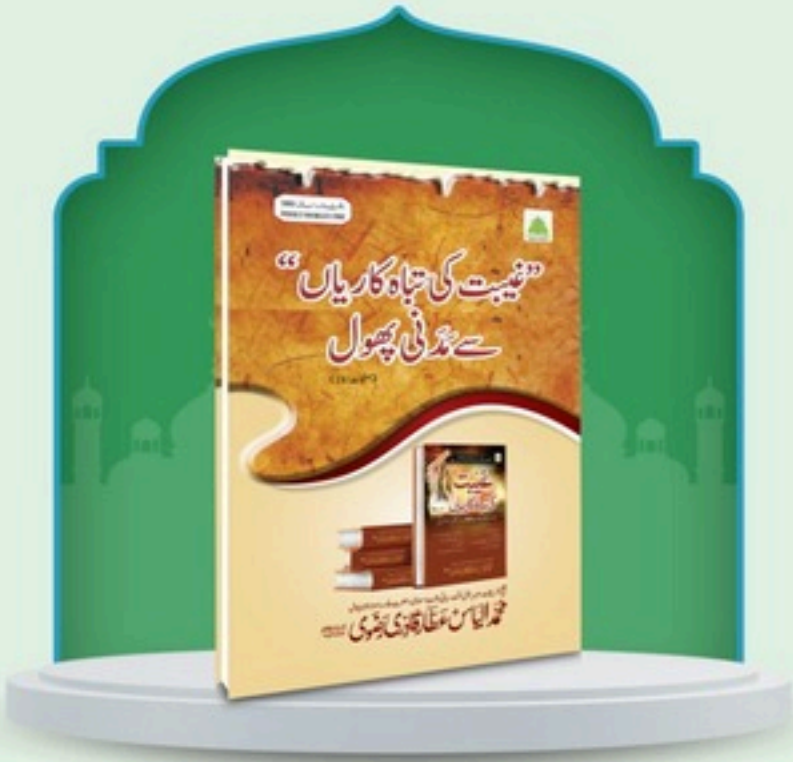
قافلہ میں ذرا، ماگو آکر دعاء
عاشقانِ رسول لے لو جو کچھ بھی پھول

وبه شي پير بارانونه قافلو کښې لار شئ
د سُنَّتو پير گُلوڼه قافلو کښې لار شئ

قافلہ کښې او غواړه، څه چې غواړې دُعا
له عاشقانِ رَسُولِ، نه یې کړه ته قبول

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

د راروانی ہفتی رسالہ

فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران، زرہ سبزی منڈی کراچی

UAN +92 21 111 25 26 92 0313-1139278

www.maktabatulmadinah.com / www.dawateislami.net

feedback@maktabatulmadinah.com / ilmia@dawateislami.net